

382

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA PRZEMYSŁU I HANDLU

z dnia 20 czerwca 1939 r.

wydane w porozumieniu z Ministrem Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego o zmianie rozporządzenia w sprawie ustalenia, w jakiej mierze świadectwa ukończenia szkół technicznych i artystycznych należy uważać za dowód odpowiedniej kwalifikacji do kierowania praktycznym kształceniem terminatorów.

Na podstawie art. 150 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 7 czerwca 1937 r. o prawie przemysłowym (Dz. U. R. P. Nr 53, poz. 468), w brzmieniu ustawy z dnia 8 sierpnia 1938 r. (Dz. U. R. P. Nr 60, poz. 463), zarządzam co następuje:

§ 1. W § 1 rozporządzenia Ministra Przemysłu i Handlu z dnia 25 maja 1938 r. wydanego w porozumieniu z Ministrem Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego w sprawie ustalenia, w jakiej mierze świadectwa ukończenia szkół technicznych i artystycznych należy uważać za dowód odpowiedniej kwalifikacji do kierowania praktycznym kształceniem terminatorów (Dz. U. R. P. Nr 40, poz. 333) wprowadzam zmiany następujące:

1) w ust. 1 wyrazy: „w dziale I pkt 1) i 2)“ zastępuje się wyrazami: „w działach I, VII i VIII pkt 1) i 2)“;

2) w dziale I szkół technicznych po wyrazach: „ślusarstwa samochodowego“ zastępuje się spójnik „i“ przecinkiem, a po wyrazie „tokarstwa“ dodaje się wyrazy: „oraz wyrobu broni i amunicji w zakresie wyrobu broni“;

3) w tymże dziale I wykaz szkół uzupełnia się przez dodanie następujących kolejnych pkt 24) i 25):

„24) Państwowej Szkoły Przemysłowej w Karwinie — szkoły techników mechaników (dawniej Wyższej Szkoły Przemysłowej);

25) Państwowej Szkoły Przemysłowej w Karwinie — szkoły mistrzów mechaników;“;

4) na końcu § 1 dodaje się kolejno dalsze VII, VIII, IX i X działy szkół technicznych:

„VII. szkół, wymienionych w działach I i II dla rzemiosł: instalacji wodociagowych i kanalizacyjnych oraz instalacji gazowych;

VIII. szkół technicznych (elektrycznych) dla rzemiosła: instalacji elektrycznych:

1) Państwowej Wyższej Szkoły Budowy Maszyn i Elektrotechniki im. H. Wawelberga i S. Rotwanda w Warszawie (dawniej Państwowej Szkoły Budowy Maszyn i Elektrotechniki im. H. Wawelberga i S. Rotwanda w Warszawie) — Wydział Elektryczny;

2) Państwowej Wyższej Szkoły Budowy Maszyn i Elektrotechniki w Poznaniu — Wydział Elektryczny;

3) Państwowej Szkoły Technicznej im. Marszałka J. Piłsudskiego w Wilnie — Wydział Elektryczny;

4) Państwowej Szkoły Techniczno-Przemysłowej w Łodzi (dawniej Państwowej Szkoły Włókienniczej w Łodzi) — Wydział Elektryczny;

5) Śląskich Technicznych Zakładów Naukowych w Katowicach — Szkoła Elektrotechników i Szkoła Mistrzów Elektrotechnicznych;

6) Szkoły Mistrzów Elektrotechnicznych przy Państwowej Szkole Przemysłowej w Bielsku;

7) Państwowej Szkoły Teletechnicznej w Warszawie;

IX. szkół technicznych (chemicznych) dla rzemiosła: wyrobu broni i amunicji w zakresie wyrobu amunicji:

1) Państwowej Szkoły Chemiczno-Przemysłowej w Warszawie — Wydział Chemiczny (dawniej przy Państwowej Szkole Budowy Maszyn i Elektrotechniki im. H. Wawelberga i S. Rotwanda w Warszawie);

2) Państwowej Szkoły Przemysłowej w Krakowie — Wydział Chemiczny;

3) Państwowej Szkoły Górniczej i Hutniczej im. St. Staszica w Dąbrowie Górniczej — Wydział Hutniczy;

4) Państwowej Szkoły Techniczno-Przemysłowej w Łodzi (dawniej Państwowej Szkoły Włókienniczej w Łodzi) — Wydział Farbiarsko-Wykończalniczy;

5) Państwowej Szkoły Przemysłowej w Bielsku — Wydział Farbiarski;

6) Państwowej Szkoły Przemysłowej w Bydgoszczy — Wydział Chemiczny (dawniej Cukrowniczy);

7) Średniej Szkoły Chemiczno-Garbarskiej Towarzystwa Popierania Wiedzy Chemiczno-Garbarskiej w Radomiu;

X. szkół technicznych dla rzemiosła: garncarstwa:

1) Państwowej Szkoły Chemiczno-Przemysłowej w Warszawie — Wydział Ceramiczny.“.

§ 2. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Przemysłu i Handlu: *Antoni Roman*